

Sygn. akt III CSK 119/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa Z. Ć.
przeciwko W. Ć.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 czerwca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w N.
z dnia 7 listopada 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1200 zł (tysiąc
dwieście zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany W. Ć. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w N. z dnia 7 listopada 2013 r., wskazując, że skarga jest oczywiście uzasadniona oraz że istnieje potrzeba wykładni art. 900 k.c. i odpowiedzi na pytanie, czy mając na względzie treść powołanego przepisu do ustalenia chwili zapoznania się obdarowanego z pisemnym oświadczeniem o odwołaniu darowizny, które skierowane zostało do obdarowanego na inny adres niż adres jego pobytu i zamieszkania – gdy korespondencja z oświadczeniem została faktycznie odebrana przez osobę trzecią – mają zastosowanie przepisy art. 37 ust. 2 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1529).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli skarżący wskazuje jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowanie w sprawie potrzebę wykładni przepisów wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, to powinien wykazać jakie poważne wątpliwości prawne budzi wykładnia powołanych przepisów. Skarżący nie przedstawił jednak możliwych interpretacji ani rozbieżnych ocen judykatury, a jedynie swą wątpliwość co do prawidłowości zastosowania przez Sąd drugiej instancji powołanych w skardze przepisów.

Nie ma potrzeby wykładni art. 900 k.c. w kierunku wskazanym przez skarżącego, choćby dlatego, że odwołanie darowizny może nastąpić także przez doręczenie pozwu o zwrotne przeniesienie własności przedmiotu darowizny (ze wskazaniem okoliczności uzasadniających odwołanie darowizny) albo nawet odwołanie może wynikać z dokonanych przez darczyńcę czynności procesowych powstałych w sprawie (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25 listopada 2004 r., III CK 601/03, „Izba Cywilna” 2005, nr 10, s. 49).

Należy także zauważyć, że w skardze kasacyjnej występuje także sprzeczność argumentacyjna, gdyż skarżący powołał się na oczywistą zasadność skargi, jednak występowanie tej przesłanki jest zasadniczo wyłączone, gdy skarżący powołuje się na występowanie w sprawie potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości, która występuje wtedy, gdy wyłania się poważny problem prawny wymagający pogłębionych analiz i rozważań Sądu Najwyższego, natomiast oczywista zasadność skargi zachodzi wtedy, gdy w konkretnej sprawie doszło do oczywistego, rażącego i widocznego „na pierwszy rzut oka” naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, tj. gdy zarzuty sformułowane w skardze kasacyjnej są oczywiście zasadne. Jest jasne, że gdy skarga jest w tym znaczeniu oczywiście uzasadniona, nie może być w niej miejsca na wykładnię przepisów budzących poważne wątpliwości.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygając na podstawie art. 98 w związku z art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c.